Kynning á JupyterLab og Python

Ef annað er ekki tekið fram á að byrja á að keyra reitina í þessari bók (smella á þá og slá á control/enter) og fylgja svo leiðbeiningum. Ef þær vantar getur verið sniðugt að gera einhverjar breytingar að eigin vali og skoða áhrifin.

Útprentun

- Jupyter skrifar sjálfkrafa niðurstöðu segðar sem er sett aftast í reit
- Nota má print-fallið til að skrifa út niðurstöður framar í reitnum.
- 1. Prófið að setja ; á eftir y í öftustu línunni.

```
In []: x = 1 + 2 # Myllumerki (tvíkross fyrir komment)
y = x + 2
x + 1, y # Til að sýna tvær niðurstöður má setja kommu á milli
```

Stutt æfing í Jupyter-ritvinnslu

Skoðið ósniðna textann í þessum reit með því að tvísmella á hann. Sníðið svo textann með control/enter.

- 1. Prófið að búa til reit fyrir ofan þennan með esc-a og fyrir neðan með esc-b (above/below). Breytið neðri reitnum í textareit með esc-m (eða smellið á Markdown) og aftur í forritsreit með esc-y (eða smellið á Code). Takið eftir að það er [nn]: framan við forritsreiti.
- 2. Látið reit vera Markdown og setjið inn fyrirsögn með ## fremst, og prófið feitletrun og skáletrun með **feitt** og *ská*. Prófið að afturkalla (*undo*) með control/z (command/z á Mac) og endurtaka (*redo*) með control/shift/z (command/shift/z á Mac). Prófið að eyða þessum reitum með esc-d-d og afturkalla eyðinguna með esc-z (*cell-undo*).
- 3. Skoðið hér á eftir hvernig settur er forritsbútur inn í textareit (með inndrætti um 4 bil) og prófið að endurtaka leikinn sjálf.

Forrit:

```
x = 3

y = x + 2

print(y)
```

Æfing í JupyterLab-skrám

- 1. Felið skráalistann og sýnið aftur með því að smella á möppuna efst t.v. (neðan við Jupytertáknið).
- 2. Búið til nýja vinnubók með File–New–Notebook (og veljið svo þessa jafnskjótt aftur). Takið eftir að nýja bókin birtist sem *Untitledxx* í skráalista vinstra megin.
- 3. Skiptið um nafn á nýju bókinni með því að hægri-smella á hana og velja Rename.

- 4. Setjið eitthvað einfalt forrit inn í nýju bókina. Prófið svo að draga flipann með vinnubókarnafninu til ("drag-and-drop") og sýna þannig báðar vinnubækurnar hlið við hlið, hvora ofan við aðra, og aftur eins og byrjað var með, eina í einu.
- 5. Eyðið nýju bókinni með hægri smelli og "Delete".

Breytur og tög

Breytur hafa ekki tög (type) eins og í Java, heldur hafa gildi tög. Ekki þarf að skilgreina breytur. Grunntögin eru m.a.:

- rökgildi (bool): True/False
- strengir (string) 'strengur', '42', "strengur í tvöföldum gæsalöppum"
- heiltölur (int): 42
- kommutölur (float): -3.14159, 1e100

```
In [ ]:    k = 3
    print(type(k))  # til að finna tag gildis má nota type
    display(type(k))  # display skrifar öðruvísi en print
    k = 3.4
    display(type(k))
    type('strengur'), type(k > 4), type(False) # þetta skrifast í raun með display
```

Meira um print

```
In [ ]: s = "Strengur"
    print(s + s)  # skeytir saman strengjum, ekkert bil
    print(s, s)  # setur bil á milli
    print(s, s, sep=", ") # separator
    print("s = ", end="") # fer ekki í næstu línu
    print(s)
```

F-strengir og ný lína (linefeed)

- 1. Prófið að prenta s með f-streng f"{s:5}"
- 2. Prentið heiltölu með {k:5}, {k:<5} og {k:>5}

```
In [ ]: e = 2.7182818 k = 12 print(f"Jón er {k+1} ára") # slaufusvigar utan um segő <math>print(f'e = {e:.3f}') # 3 aukastafir \\ print(f'e = {e:6.3f}') # 6 stafa breitt svið, 3 aukast. \\ s = 'abc' \\ print(f'{s:<5}\n{s:>5}') # vinstri jafna, ný lína, hægri jafna í 5 stafa breit <math>print(f'{s:5}')
```

Strengir

Við getum skeytt saman strengjum með + og endurtekið strengi með *

- 1. Búið fyrst til strengi með fornafni ykkar, millinafni (ef við á) og eftirnafni, og búið svo til streng með fullu nafni með + (notið " " til að fá bilin á milli).
- 2. Búið til f-streng með e með þremur aukastöfum, "e = 2.718"

```
In [ ]: a = 'a'
b = 'xy'
```

```
x = 1
e = 2.71828
print(len(b))  # lengd strengsins
print(a + b)  # samskeyting
print(a*5 + b*3)  # margföldun er eins og margir plúsar
print("x = " + str(x))  # str breytir heiltölu í streng
print("e = " + str(e))  # og líka kommutölu - en ekki hægt að stjórna aukastafa
print("x = " + x)  # tölum er ekki breytt sjálfkrafa í strengi
```

Hlutstrengir

Við getum vísað í hluta af streng með

- einni tölu, byrjað að telja í 0, t.d. s [0]
- bili, s[0:5]
- frá byrjun: s[:5], eða út í enda: s[1:]
- og talið aftur á bak s [−1]

Í reitnum á eftir er fyrsti stafur strengsins skrifaður. Prófið alla hina möguleikana. Prófið líka að velja frá og með sæti 2 til og með næstsíðasta sætisins.

```
In [ ]: s = "abcdefg"
    print(s[0])
```

Útreikningur

Heiltölur hegða sér eins og í Java, nema að þær hafa engin stærðartakmörk. Venjulegar reiknireglur gilda um + - * / , ** er veldi % er afgangur úr deilingu og // er heiltöludeiling. Nota má gildisgjöf += eins og í Java, en ++ gengur ekki

```
In [ ]:    a = 4
    a += 1  # a verŏur 5
    print(a/3)
    print(a//3)
    print(a % 3)
    print(4**3)
    print(4.0**3)
    print(2**256)
```

Rökgildi (boolean)

```
Notum == , <= , >= , < , > , != til að bera saman gildi.
```

Svo má tengja með and , or og not (en ekki eins og í Java, && , | | og !)

```
In []: x = 3

print(0 <= x and x <= 10)

print(0 <= x <= 10) # sama eins og að ofan, skv. stærðfræðihefð

print(False or x == 4) # jafngildir "False or (x == 4)"
```

Ef-setningar

Ef-setning framkvæmir blokk skipana ef skilyrði er uppfyllt og aðra blokk ef ekki. Python notar ekki slaufusviga til að afmarka blokkina heldur inndreginn kóða. Oft eru notuð 4 bil og það gerir Jupyter sjálfkrafa.

Það má sleppa **else**-hluta, og það má setja skipun á sömu línu og **if**. Fyrir *else if* er notað elif.

- 1. Prófið að láta x vera 0 og keyrið aftur.
- 2. Prófið að láta x vera 14 og keyrið aftur.

```
x = 0
In [ ]:
         if x == 0:
             print("x er núll")
         else:
             print("x er ekki núll")
             print(f"x er {x}")
         print("Hér er ef-setningin búin") # ekki hluti af if
         if x == 10: print("OK")
         if 0 <= x < 12:
             print("Fyrir hádegi")
         elif 12 < x <= 24:
             print("Eftir hádegi")
         elif x == 12:
             print("Hádegi")
         else:
             print("Ekki tími")
```

While-lykkjur

Endurtekur skipun meðan skilyrði er satt, skilyrðið er athugað í byrjun eins og í Java.

1. Prófið að láta x fara upp í 50 og skruna (scrolla) úttakinu. Prófið svo að velja *File—Print* og takið eftir að allt úttakið kemur með í útprentun (*print-preview-*glugganum).

For-lykkjur

Ólíkt Java er farið í gegn um mismunandi gildi á stýribreytu með því að kalla á sérstakt fall, range -fallið.

Út úr lykkju / næsta umferð

break og continue hegða sér eins og í Java.

- 1. Búið til for-lykkju sem leitar að fyrstu heiltölunni sem uppfyllir jöfnuna \$x^2 + 255 = 32x\$ með því að lykkja með x frá 0 til 100 og brjótast út úr lykkjunni með break ef jafnan er uppfyllt.
- 2. Útfærið eftirfarandi reiknirit í Python:

```
Fyrir k=1,...,20:
    y := mod(x,5)         (afgangur úr deilingu með 5)
    ef y=0, þá fara í næstu umferð
    prenta x/y
```

Innbyggð föll

Hér framar hafa innbyggðu föllin type, print og len verið kynnt. Meðal annarra innbyggðra falla eru:

```
abs(x) Tölugildi x
max(x,y) Stærra gildið
min(x,y) Minna gildið
int(x) Kommutala → heiltala (aukastafir skornir af)
float(x) Heiltala → kommutala
```

Hér á eftir eru fyrstu tvö föllin prófuð. Prófið hin:

```
In [ ]: abs(-3), max(2,7)
```

Stærðfræðiföll

Til að nota stærðfræðiföll þarf að "flytja inn" svonefnda math-einingu (-module). Svo þarf að auðkenna föllin með math., t.d. fæst kvaðratrót með math.sqrt. Önnur föll eru m.a. sin, cos, tan, exp, log10, log (hornaföllin miðast við radíana og síðastnefnda fallið gefur náttúrulegan logra, \$\ln\$) og fastar eru m.a. pi og e.

- 1. Reiknið líka \$\log_{10}(1000)\$
- 2. og \$\sin(\pi/6)\$
- 3. og að lokum \$\ln(e^3)\$

```
In [ ]: import math
    print(math.sqrt(9))
    print(math.pi)
```

Föll skrifuð af notanda

Notum def til að skilgreina fall, viðföngin hafa engin tög.

```
In [ ]: def f(x):
        fx = 2*x
        return fx

f(2), f('Halló')
```

Lokaæfingin

Búið til fall sem reiknar $f(x) = \sqrt{x^2 + 3}$. Búið svo til forrit sem skrifar út töflu yfir x0 og f(x)1 fyrir x=0,11 með eftirfarandi sniði (notið m.a. f-strengi):

```
x f(x)
```

```
0 1.7321
1 2.0000
...
12 12.1244
```

In []: